

Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 31. December 1903 — da jeg vil fatte mig saa kort som muligt, kommer jeg til at nævne den —, hvori det hedder: Til det under 27. August dette Aar indsendte Andragende om Ordningen af Statens Forhold til Handelsskolerne skulde man tjenstligt meddele, at Spørgsmaalet om nærmere Regler for Fordeling af Statstilskuddet til de enkelte Handelsskoler vil komme under Overvejelse efter den eventuelle Bevilgelse af den paa Finanslovsforslaget for 1904—05 søgte Forhøjelse af bemeldte Statstilskud, og at man derfor ikke for Tiden kan udtale sig nærmere om Sagen. Finansudvalget er enigt om at henvise denne Sag til Ministerens Undersøgelse, og vi haabe saa, at vi maa naa til et Resultat, som alle Parter kunne være tjente med. Det er en given Sag, at vi ikke have noget imod, at Handelsskolerne — lige saavel som andre Skoler — blive støttede; det er jo i Almenhedens Interesse, men det maa ordnes saaledes, at der ikke bliver gjort Uret til nogen af Siderne. Med disse Ord skal jeg anbefale dette Andragende.

Jeg har nu kun et Andragende tilbage under Nr. 127. Det er fra forhenværende Landpostentreprenør Jessen om en aarlig Understøttelse. Denne Mand har skrevet en lille Bog, som han har omdelt til flere af Finansudvalgets Medlemmer, og da navnlig til mig, som han vidste var Ordfører for Andragender. I denne Bog — foruden hvad der her foreligger — oplyser Andrageren, at han egentlig er den, som her først har opfundet, at faa Landpostbudene i Gang, i hvert Tilfælde at faa begyndt derpaa; at han har haft Forhandlinger i gamle Dage med Finansminister Fenger og den daværende Postbestyrelse, vistnok Grev Danneskjold-Samsøe, som den Gang var Generaldirektør, og den senere Overpostmester i København Petersen. Efter hvad der fremstilles her, tror jeg, at man nok fra Postbestyrelsens Side har stillet sig fremmed og afvisende over for denne Sag, som senere har udviklet sig til saa megen Gavn og Glæde navnlig for Landbefolkningen. Han maatte kun faa to Amter at gøre Forsøg med, og man vilde da give ham et Amt i Nordsjælland og et ovre ved Ringkøbing. Det var aldeles givet, at det maatte gaa i Stykker for ham, naar han skulde anstille disse Forsøg i Ringkøbing Amt. Det fik han dem da ogsaa fra, men det kneb. Man faar det Indtryk, at Manden har haft en Ide, som kunde have ført til et udmærket Resultat, men at den daværende Post-

bestyrelse ikke har kunnet følge ham i hans Ide, men har gjort alt, hvad den kunde for at lægge Hindringer i Vejen for ham. Manden tabte derfor en Del Penge, blev uheldigt stillet og har vistnok siden været i Amerika, men er nu kommen hjem og er en gammel Mand, der trænger til Støtte. Den højtærede Indenrigsminister har ved Forhandlinger med Finansudvalget stillet sig ganske velvilligt til Sagen. Vi mene, at det ikke kan blive nogen stor Pension, han kan faa, men vi mene nok, at der kunde være Grund til at gøre noget, især naar man har undersøgt Sagen, saa godt man har kunnet, og det har jeg i alt Fald, ved at læse alle de Bilag, baade dem, der ere her ved Andragendet, og andre, der have været mig og andre Medlemmer af Finansudvalget tilstillede. Jeg tror derfor, at Manden har et moralsk Krav paa at faa en lille Støtte, og Ministeren har ved Forhandlingerne med Finansudvalget stillet sig velvilligt til Sagen. Jeg tillader mig derfor paa hele Udvalgets Vegne at anbefale, at Sagen henvises til Indenrigsministerens Undersøgelse. Saa haaber jeg, at der maa komme et Resultat ud deraf, og naar den højtærede Minister saa kommer med sit Forslag om Understøttelse, kan han ogsaa være sikker paa at faa det vedtaget. Til disse Ord skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler disse tre Indstillinger til Henvisning til Ministeren.

Dinesen: Indstillingen Nr. 17, Betænkningens Nr. 120 fra 7 Bestyrere af private Handelsskoler, giver ogsaa mig Anledning til at sige et Par Ord. Den ærede Ordfører har forklaret, hvorfor Udvalget har foreslaaet dette Andragende henvist til Indenrigsministerens Undersøgelse, og jeg vil dertil knytte det Ønske, at den ærede Minister vil strække sine Undersøgelser saa vidt, at det ikke blot maa blive undersøgt, hvorledes de private Handelsskoler ere stillede, hvilken Virksomhed de udøve o. s. v., men at hele Handelsskole-spørgsmaalet Landet over maatte blive Genstand for en grundig Undersøgelse og deraf følgende Overvejelse. Jeg har god Grund til at antage, at Forholdene ere saadanne, i alt Fald i de større Byer — til Aarhus have vi jo i Aar bevilget 50,000 Kr. til Oprettelse af en større Handelshøjskole der —, at der er Elever og Tilgang nok til, at saadanne Skoler kunne bestaa og virke som eksklusive Handelsskoler. I de mindre Byer vil det derimod være forbundet med noget Besvær at faa de nødvendige Lærerkrefter og de nødvendige